

Sygn. akt: I C 546/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w Augustowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Bożena Buraczewska
Protokolant:	sekretarka Paulina Zawistowska

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2019 r. w Augustowie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. T.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

1.

Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powódki A. T. kwotę 10.200,00 zł (dziesięć tysięcy dwieście złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 30.10.2019 r. do dnia zapłaty.

2.

W pozostałym zakresie powództwo oddala .

3.

Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powódki A. T. kwotę 4.549,19 zł (cztery tysiące pięćset czterdzieści dziewięć złotych 19/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.617,00 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 546/18

UZASADNIENIE

Powódka A. T. wystąpiła przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W. z pozwem o zapłatę kwoty 5.100 zł tytułem zadośćuczynienia za ból, krzywdę i cierpienie będące następstwem zdarzenia z dnia

21.05.2018 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 06.09.2018 r. do dnia zapłaty. Domagała się również zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu w postaci uiszczonej opłaty od pozwu, poniesionych wydatków oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Ze stanowiska powódki wynikało, iż w dniu 21.05.2018 r. została potrącona na przejściu dla pieszych, wskutek czego doznała obrażeń ciała w postaci urazu lewej kończyny górnej, urazu lewego stawu biodrowego, urazu lewego stawu skokowego oraz urazu psychicznego. Z miejsca zdarzenia została przewieziona karetką do Szpitala w A., gdzie udzielono powódce porady lekarskiej,

wykonano badania fizykalne oraz wykonano niezbędne badania diagnostyczne. Powódce zalecono zachowanie spoczynkowego trybu życia, zażywanie leków przeciwbólowych oraz podjęcia dalszego leczenia w poradni specjalistycznej. Bezpośrednio po zdarzeniu powódka odczuwała dolegliwości bólowe całego ciała wynikające z doznanych potłuczeń. Ponadto skarżyła się na ograniczoną ruchomość kończyny dolnej lewej oraz barku lewego. Powódka obecnie nie powróciła do pełnej sprawności psychofizycznej. W dalszym ciągu odczuwa ograniczenie ruchomości barku lewego oraz kończyny dolnej lewej oraz uskarża się na ból łokcia prawego. Nie jest również w stanie w pełni swobodnie wykonywać czynności życia codziennego. Zmuszona jest do zażywania środków przeciwbólowych, które negatywnie wpływają na jej ogólną kondycję psychofizyczną. Zły stan zdrowia negatywnie wpłynął również na stan emocjonalny powódki. Stała się ona sobą nerwową, zmęczoną, osłabioną, przygnębianą, mającą problemy ze snem oraz odczuwającą strach przed swobodnym poruszaniem się w pobliżu ulicy. W dniu zdarzenia sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę OC pojazdu zawartą z pozwanym. Pismem z dnia 22.08.2018 r. pełnomocnik powódki zgłosił szkodę pozwanemu. Decyzją z dnia 13.07.2018 r. pozwany przyznał na rzecz powódki zaniżone świadczenie tytułem zadośćuczynienia w kwocie 1.050 zł.

Pozwany Towarzystwo (...) S.A. w W., w odpowiedzi na pozew, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego, bowiem powództwo nie jest uzasadnione i jako takie winno być oddalone w całości. Zadośćuczynienie przyznane powódce przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego w kwocie 1.050 zł jest w pełni adekwatne do doznanej przez powódkę krzywdy i pozwala na złagodzenie odczuwalnych przez nią cierpień zarówno fizycznych, jak i psychicznych. Uwzględnia ono negatywny wpływ wypadku na różnorodne aspekty życia powódki, a także takie istotne okoliczności jak czas trwania i intensywność cierpień, czas i sposób leczenia, trwałe następstwa doznanych obrażeń. Wydając decyzję w przedmiocie przyznania powódce świadczenia pozwany opierał się m.in. na opinii lekarza orzecznika sporządzonej w toku postępowania likwidacyjnego. Zatem zdaniem pozwanego, przyznanie na rzecz powódki łącznej kwoty zadośćuczynienia w wysokości 6.150 zł doprowadziłoby do znacznego wzbogacenia powódki. Ponadto pozwany wskazał, iż niezasadne jest roszczenie odsetkowe w odniesieniu do kwoty zadośćuczynienia albowiem ewentualne opóźnienie w spełnieniu świadczenia z tego tytułu może zostać określone co najwyżej od daty wyrokowania.

Na skutek ustaleń biegłego poczynionych na potrzeby niniejszego postępowania sądowego, pełnomocnik powódki rozszerzył przedmiotowe powództwo o kwotę 5.100 zł i wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 10.200 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 06.09.2018 r. do dnia zapłaty (k. 119-122).

W odpowiedzi na rozszerzenie powództwa przez stronę powodową, pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych (k. 131-132).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 21.05.2018 r. na oznakowanym przejściu dla pieszych przy ul. (...) w A., sprawca zdarzenia - J. F., kierująca pojazdem marki A. o nr rej. (...), naruszyła przepisy ruchu drogowego oraz nie zachowała należytej ostrożności, w wyniku czego potrafiła, prawidłowo przechodzącą z prawej strony na lewą stronę ulicy przez oznakowane przejście dla pieszych, powódkę A. T.. Na skutek przedmiotowego zdarzenia powódka doznała obrażeń ciała w postaci: urazu barku lewego, lewej dłoni, lewego biodra i lewego stawu skokowego. Powódka korzystała z zabiegów rehabilitacyjnych (dowód: dokumentacja medyczna k. 20-28, 79, 180-182).

Wyrokiem nakazowym z dnia 11.06.2018 r. w sprawie o sygn. akt (...) Sąd Rejonowy w Augustowie uznał J. F. obwinioną o to, że w dniu 21.05.2018 r. w A. kierując samochodem marki V. o nr rej. (...) po wykonaniu manewru skrętu w prawo z ul. (...) w ul. (...) nie zachowała szczególnej ostrożności zbliżając się do oznakowanego przejścia dla pieszych w wyniku czego potrafiła pieszą, która przechodziła przez przejście dla pieszych z jej prawej strony na lewą stronę, za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na mocy art. 86 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1 kw wymierzył wobec niej karę grzywny w wysokości 300 złotych oraz na mocy art. 86 § 3 kw orzekł wobec obwinionej środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 6 miesięcy (dowód: wyrok nakazowy z dnia 11.06.2018 r. k. 12).

Wobec faktu, iż sprawczyni przedmiotowego zdarzenia objęta była ochroną ubezpieczeniową OC zawartą z pozwanym, powódka zgłosiła szkodę pozwanemu, który w toku postępowania likwidacyjnego przyznał i wypłacił powódce kwotę 1.050 zł tytułem zadośćuczynienia (akta szkody płyta CD koperta k. 195).

Świadek S. A. – brat powódki – zeznał, iż powódka po przedmiotowym zdarzeniu skarżyła się na ból nogi, barku, szyi i głowy. Zażywała leki przeciwbólowe i przebywała na zwolnieniu lekarskim. Świadek woził powódkę na rezonans do S.. Powódka przyjmowała również zastrzyki, uczęszczała na rehabilitację i wymagała pomocy osób trzecich przy pracach domowych. Konsekwencje zdarzenia utrzymują się do dzisiaj, powódka uskarża się nadal na ból barku oraz odczuwa strach przed przejściem przez ulicę. Powódka miała również problemy ze snem (dowód: zeznania świadka k. 63).

Nie ma podstaw, w świetle pozostałego zebranego w sprawie materiału dowodowego, aby nie dać wiary zeznaniom powyższego świadka. Wprawdzie świadek jest osobą bliską – bratem powódki, to zdaniem Sądu są one w pełni obiektywne i korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym.

Z opinii biegłego sądowego z zakresu (...), dopuszczonej przez Sąd w toku postępowania sądowego, wynika, iż powódka podczas przedmiotowego zdarzenia doznała urazu lewego barku, lewej dłoni, lewego biodra i lewego stawu skokowego. Urazy te spowodowały powstanie długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 7%. W pierwszych 2-3 tygodniach powódka odczuwała znaczne dolegliwości bólowe, miała ograniczoną aktywność i trudności z chodzeniem. W chwili obecnej zasadniczym problem dla powódki jest utrzymująca się dysfunkcja lewego barku. Rokowania co do pełnego wyleczenia powódki muszą być ostrożne. Ograniczenie ruchomości lewego stawu ramiennego wskazuje na możliwość uszkodzenia ścięgien mięśni pierścienia rotatorów. Przez okres pierwszych 2 tygodni powódka wymagała pomocy innych osób w czynnościach życia codziennego w wymiarze 3 godzin dziennie. Przed wypadkiem powódka zasadniczo nie leczyła się ortopedycznie, z wyjątkiem operacji zespołu cieśni kanału nadgarstka prawego. Z dokumentacji ortopedycznej dostępnej w aktach sprawy wynika, że leczenie zostało zakończone. Zdaniem biegłego, prawy bark wymaga postępowania rehabilitacyjnego, ewentualnej dalszej diagnostyki i być może postępowania operacyjnego (dowód: k. 97-100).

W opinii uzupełniającej w/w biegły szeroko ustosunkował się do zarzutów stawianych przez stronę pozwaną do opinii podstawowej oraz podtrzymał swoje poprzednie ustalenia (dowód: opinia uzupełniająca k. 136).

Wobec wniesienia kolejnych zarzutów przez pełnomocnika pozwanego odnośnie, który punkt załącznika do rozporządzenia jest prawidłowy i był stosowany przy ocenie procentowego uszczerbku na zdrowiu powódki oraz co oznacza określenie, iż procentowy uszczerbek na zdrowiu jest „długotrwały”, biegły sądowy G. K. wydał drugą opinię uzupełniającą, w której wskazał, iż w opinii głównej nastąpiła pomyłka pisarska w przypisaniu dysfunkcji barku do poz. 109 Tabeli. Winno być poz. 104. Ponadto biegły wskazał, iż określenie – procentowy uszczerbek na zdrowiu jest długotrwały oznacza, że nie da się wykluczyć poprawy funkcji barku w przyszłości, bowiem schorzenie dotyczy osoby młodej, a okres od wypadku do daty badania przez biegłego jest stosunkowo krótki. Dalsza rehabilitacja i rekonwalescencja może poprawić zakres ruchomości stawu ramiennego (dowód: druga opinia uzupełniająca k. 160).

W ocenie Sądu, przedmiotowe opinie biegłego sądowego są wyczerpujące, spójne i zupełne, sporządzone przez osobę posiadającą specjalistyczną wiedzę. Druga opinia uzupełniająca nie została zakwestionowana przez strony postępowania, stąd też Sąd obdarzył opinie walorem wiarygodności i podzielił wnioski w nich zawarte.

W myśl art. 444 § 1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Z kolei art. 445 § 1 kc, stanowi, iż w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W orzecznictwie podkreśla się, że zadośćuczynienie pieniężne, o którym mowa w art. 445 § 1 kc ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych dlatego ustalając kwotę zadośćuczynienia należy mieć na uwadze rozmiar cierpień fizycznych związanych z zaistnieniem wypadku, jak i dolegliwości bólowe powstałe w następstwie urazu oraz długotrwałego leczenia (por. wyr. SA w Białymstoku z 1.2.2005 r., III APa 9/04, OSA 2005, Nr 12, poz. 33; zob. także wyr. SN z 18.11.2004 r., I CK 219/04, L.). Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu,

że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. wyr. SN z 28.9.2001 r., III CKN 427/00, niepubl.). Określając wysokość zadośćuczynienia, sąd powinien brać pod uwagę wszystkie okoliczności, które dotyczą rodzaju chronionego dobra, rozmiaru doznanej krzywdy, charakteru następstw naruszenia, stosunków majątkowych zobowiązanego, stopnia jego winy itp.

W myśl art. 322 kpc, jeżeli w sprawie o naprawienie szkody, o dochody, zwrot bezpodstawnego wzbogacenia lub o świadczenie z umowy o dożywocie sąd uzna, że ścisłe udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

Powyższy przepis umożliwia sądowi (tzw. ius moderandi) tj. uwzględnienie żądania pozwu, chociaż żądana przez powoda kwota nie jest możliwa do ścisłego udowodnienia.

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, iż powódka wskutek zdarzenia z dnia 21.05.2018 r. doznała urazu lewego barku, lewej dłoni, lewego biodra i lewego stawu skokowego, które umożliwiały jej prawidłową i normalną egzystencję, gdyż powódka przez okres pierwszych dwóch tygodni wymagała pomocy innych osób w czynnościach życia codziennego w wymiarze 3 godzin dziennie. Doznane urazy były następstwem powstania długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 7%. Tym niemniej rokowania co do pełnego wyleczenia powódki muszą być ostrożne, bowiem ograniczenie ruchomości lewego stawu ramiennego wskazuje na możliwość uszkodzenia ścięgien mięśni pierścienia rotatorów. Ponadto prawy bark wymaga postępowania rehabilitacyjnego, ewentualnej dalszej diagnostyki i być może postępowania operacyjnego. Podkreślić należy, iż brak jest racjonalnych podstaw aby kwestionować opinie biegłego ortopedy i traumatologa G. K. (2) zważywszy na fachową i specjalistyczną wiedzę, którą legitymuje się w/w biegły, zatem Sąd w pełni je podzielił. Niewątpliwie postępowanie dowodowe wykazało, iż przedmiotowe zdarzenie mało duży, negatywny wpływ na zdrowie powódki. Powódka nadal odczuwa dolegliwości bólowe wraz z ograniczeniem ruchomości biodra lewego oraz łokcia, stąd obecnie nie powróciła do pełnej sprawności fizycznej sprzed wypadku. Przed przedmiotowym zdarzeniem powódka nie odczuwała dolegliwości bólowych w zakresie doznanych, w ramach wypadku, urazów. Jednakże po przedmiotowym zdarzeniu dolegliwości odczuwane przez powódkę były znaczne, co wpływa na rodzaj i wielkość poniesionej krzywdy.

Uwzględniając wszystkie powyższe okoliczności oraz dokumentację zgromadzoną w aktach sprawy, roszczenie powódki z tytułu zadośćuczynienia, Sąd ocenił jako usprawiedliwione, zważywszy na doznane cierpienia fizyczne i psychiczne. Żądana przez stronę powodową kwota z tytułu zadośćuczynienia w wysokości 10.200 zł, przy jednoczesnej konstatacji, iż w toku postępowania przedsądowego pozwany przyznał powódce zadośćuczynienie w kwocie 1.050 zł, będzie adekwatna do odniesionej przez nią krzywdy i zrekompensuje cierpienia, z jakimi się zmagала.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie wyżej wskazanych przepisów, Sąd zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powódki A. T. kwotę 10.200,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 30.10.2019 r. do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie tj. odsetek od żądania głównego, Sąd powództwo oddalił jako bezzasadne. Należy wskazać, iż art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w zw. z art. 481 § 1 kc, umożliwia zasądzenie odsetek od dnia wyrokowania. Pomimo, iż faktycznie roszczenie zostało zgłoszone pozwanemu w trakcie postępowania przedsądowego, jednakże stan powódki oraz skutki przedmiotowego zdarzenia zostały dopiero dokładnie określone na podstawie opinii biegłego w przedmiotowej sprawie, wydanej na etapie postępowania sądowego. Stąd, w przedmiotowej sprawie, Sąd oceniał należne powódce zadośćuczynienie, biorąc pod uwagę skutki przedmiotowego zdarzenia określone na datę orzeczenia.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2017.1797-zm.), uwzględniając fakt, iż strona powodowa uległa tylko co do nieznaczącej części swego żądania. Na zasądzone koszty składały się koszty opinii biegłego, opłata sądowa od pozwu oraz koszty zastępstwa procesowego strony powodowej wraz z uiszczoną opłatą skarbową od pełnomocnictwa.